

ת"פ 20138/11/18 - מדינת ישראל נגד מרפא שירותי רפואה דחופה בע"מ, פרדי גד פיטוסי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20138-11-18 מדינת ישראל נ' מרפא שירותי רפואה דחופה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. מרפא שירותי רפואה דחופה בע"מ
2. פרדי גד פיטוסי

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רבקה גיסינגר

ב"כ הנאשם 2 - עו"ד אינגה אייזנברג

הנאשם 2

גזר דין

רקע ותמצית כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית נאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") במפורט בכתב האישום המתוקן לאחר ניהול הליך גישור, בביצוע 117 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "**החוק**"), ועבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק.
2. על פי **החלק הכללי לכתב האישום**, הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") היא חברה פרטית ובגדר עוסק לפי לחוק מע"מ, ובתקופה שבין 30.1.2011 ו-30.6.2013 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") היה הנאשם מנהלה הפעיל. בנו של הנאשם, מרדכי פיטוסי, אשר היה בתקופה הרלבנטית חייל, היה רשום כבעליה, בעוד שבפועל הנאשם שימש כבעלים של הנאשמת וניהל אותה כאמור.
3. על פי המפורט ב**אישום הראשון**, במהלך התקופה הרלבנטית ניכו הנאשמים מס תשומות בסך של לכל הפחות 195,000 ₪ באמצעות 117 חשבוניות מס כוזבות אשר הוצאו על ידי החברות המפורטות בסעיפים 1(א)-(ט) לאישום, מבלי שסופקו להם בפועל השירותים ו/או הטובין המפורטים בהן (להלן: "**החשבוניות הכוזבות**"), כמפורט בנספח א לכתב האישום. הנאשמים קנו את החשבוניות הכוזבות מאדם בשם דוד קרדיש (להלן: "**קרדיש**") תמורת

עמלה בשיעור שאינו ידוע למאשימה. מעשיהם של הנאשמים נעשו במטרה להתחמק מתשלום מס.

4. על פי האישום השני, בתקופה הרלבנטית היו הנאשמים חייבים לנהל פנקס חשבונות ורשומות אחרות באופן שנקבע בחוק ובתקנות. במהלך התקופה הרלבנטית הכינו ו/או ניהלו הנאשמים ו/או הרשו לאחרים להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות באופן שכללו בספריהם חשבונות כוזבות אשר אותן קיזז כתשומות, במטרה להתחמק מתשלום מס.

5. על פי הסדר הטיעון הדיוני בין הצדדים תוקן כתב האישום כאמור, והוסכם שהמאשימה תגביל עתירתה לעונש של 7 חודשי מאסר בפועל וההגנה תהיה חופשית בטיעונה. בנוסף הוסכם כי ככל שיסיר הנאשם 15% מהמחדל, תגביל עצמה המאשימה ל-6 חודשי מאסר בפועל. כן הוסכם על השתתפות עונש של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט. בנוסף, הצדדים הסכימו על מספר עובדות מוסכמות אליהן תוכל ההגנה להפנות בעת הטיעון לעונש כדלקמן: (1) בעל החברה "פרסום מלין" לא נחקר באזהרה (2) הנאשם ביקש מספר פעמים לבצע עימותים והם לא בוצעו, למרות שיש תיקים אחרים הנגזרים מתיקו של קרדיש בהם בוצעו עימותים (3) טענת הנאשם לפיה בגין החשבוניות ניתנו שירותי ש"ן, גם אם לא על ידי החברות שהוציאו את החשבוניות, לא נחקרה (4) הנאשם ביצע מספר בדיקות על אודות החברות טרם קבלת החשבוניות נשוא כתב האישום.

העדויות לעונש

6. מטעם ההגנה העיד מר אבי טיבי, חברו של הנאשם. מר טיבי סיפר על אודות היכרותו רבת השנים עם הנאשם, ועל כך שהנאשם החל לעבוד בעסק שבבעלותו בבעלותו לפני 4 שנים ועל והצלחתו בעבודה. לדבריו, הנאשם חווה שני משברים קשים בתקופה האחרונה, פטירת אביו, והאשמות שעלו נגד רב הקהילה בה היה חבר בגין מעשים מגונים בקטינים. לדברי מר טיבי הנאשם השתקם יחסית בתקופה בה עבד אצלו, ונטל על עצמו את עול פרנסת משפחתו.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה טען לעונש בהתאם לחלופה הראשונה בהסדר הטיעון, ועתר לגזירת עונשו של הנאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס. בטיעונו, הפנה לערכים המוגנים בעבירות שביצעו הנאשמים, לגובה המחדל בסך ₪195,000 שנגרם מביצועו, לשיטתיות ההתנהלות, ולהנאת הנאשם מפירות העבירות, ולכך שביצועו של עבירות מהסוג הנדון קל וגיליון קשה. ב"כ המאשימה עתר כי עונשו של הנאשם ייגזר בחלק התחתון של מתחם הענישה ל-7 חודשי מאסר כאמור, והגיש טבלת פסיקה. בהקשר זה הפנה לכך שהנאשם לא הסיר את מחדל כתב האישום ולצד זאת ציין את הודייתו ונטילת האחריות על ידו, כן הפנה לחשיבות ההרתעה בסוג זה של עבירות. ב"כ המאשימה הגיש את הרישום הפלילי של הנאשם **ת/1** וציין כי לחובתו עבר פלילי שהתיישן, והרשעה מהעת האחרונה שאינה מעודכנת ברישום הפלילי, בגין ביצוע עבירות לפי חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה וחוק איסור הלבנת הון בת"פ 66313-12-15, לגביה תלוי ועומד ערעור לבית המשפט העליון.

8. ב"כ המאשימה עתר לקביעת מתחם קנס שבין 9,750 ו-19,500 ₪, הדגיש את חשיבותו בעבירות אלה ואת השיקולים שיש לשקול בעת הטלתו, ועתר כי ייגזר על הנאשם קנס בסך 19,500 ₪, ברף העליון של מתחם הענישה.

9. ב"כ הנאשם טענה לשיהוי בהגשת כתב האישום בשנת 2018 בגין עבירות שסיום ביצוען בשנת 2013, כשרוב החקירות הסתיימו כבר בשנת 2013, למעט השלמות מעטות בשנת 2016, והפנתה לפסיקה ולהצעת החוק. בנוסף הפנתה לכך שבעל חברת "פרסום מלין" המנויה בין אלה אשר הוציאו את החשבוניות הפיקטיביות לנאשם לא

נחקר באזהרה אלא מסר עדות בלבד, וטענה למחדל שבכך. בנוסף, קבלה על כך שהגם שהנאשם ביקש כי יערך בינו לבין הגורמים שנטען כי הוציאו את החשבוניות הכוזבות עימות, לא ניתנה לו ההזדמנות להתעמת עמם, הגם שבתיקים נוספים הנגזרים מהתיק בעניינו של קרדיש נערכו עימותים. הסנגורית אף קבלה על כך שטענת הנאשם לפיה בגין החשבוניות הכוזבות ניתנו שירותי שב"ן לא נחקרה ולא נבדקה על ידי החוקרים, אף שניתן היה לבדוק זאת בקלות. עוד טענה כי הנאשם בדק את החברות מהן קיבל את החשבוניות הכוזבות וכי יש בידן אישור ניהול ספרים, ולא הייתה התייחסות לכך בחקירה.

10. ב"כ הנאשם השוותה את עניינו של הנאשם למעורבים אחרים בפרשה ולעונשים שנגזרו בעניינם. בנוסף, הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 50, אב ל-10 ורעייתו בהריון, ולו 10 נכדים, הדואג ומטפל במשפחה. בנוסף פירטה כי אביו של הנאשם נפטר לפני כחודשיים, ויום לאחר השבעה התגלתה פרשה הנוגעת לקהילה החרדית בה חי הנאשם, במסגרתה נעצר רבה של הקהילה בחשד לביצוע מעשים מגונים בילדים. בעקבות האמור פרשו הנאשם ומשפחתו מהקהילה לאחר 10 שנים. ב"כ הנאשם הוסיפה כי אמו של הנאשם נכה 100% והוא מטפל בה, מבקר אותה מידי יום, ומלווה אותה לרופאים ולרכישת תרופות. לדבריה, חלפו שנים מאז ביצע העבירות והנאשם לא יחזור על הטעויות שעשה.

11. לאור האמור עתרה הסנגורית כי אגזור לגזור על הנאשם של"צ ולחילופין עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות מינימלי, בהיקף שך 6 שעות יומיות, על מנת שיוכל להמשיך לעבוד ולפרנס את משפחתו. כמו כן עתרה להטלת קנס נמוך בהתחשב במצבו הכלכלי הרעוע.

דברי הנאשם

12. הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו. לדבריו היה חבר בקהילת "היכל הקודש" מאז שנת 2010. הנאשם פירט על אודותפטירת אביו לפני כחודשיים, ועל כך שמיד לאחר מכן התגלתה הפרשה במסגרתה נעצר רב הקהילה בחשד למעשים מגונים בקטינים. לדבריו, ביתו הנשואה ולה 6 ילדים עדיין חלק מקהילה ואינה בקשר עם אשתו ועמו כי עזבו את הקהילה. לדברי הנאשם, לאחר השיקום שעבר בשנים האחרונות, כשבעבר אף הורשע בביצוע עבירות סמים, למד לעמוד על רגליו ולעזור לאנשים, וביקש התחשבות.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. כאמור, הצדדים הגיעו במקרה זה להסדר טיעון במסגרתו הסכימו כי בכל הקשור לעונש המאסר לנאשם, תגביל המאשימה עתירתה לעונש של 7 חודשי מאסר וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה. בנוסף הסכימו על ענישה בדמות מאסר על תנאי וקנס כספי לשיקול דעת בית המשפט. בע"פ 2021/17 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: **"עניין מצגר"**) חזר בית המשפט העליון וציין את המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרונותיהם, את האינטרס הציבורי שבבסיסם ואת תפקידם הראוי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפט יטה לכבד הסדר טיעון ויתערב בו רק מטעמים המצדיקים זאת לאחר בחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 1958/98 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (25.12.2002), ובשים לב לכך שהשיקולים הנשקלים בעת עריכת הסדר טיעון אינם זהים בהכרח לאלה הנשקלים במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **"חוק העונשין"**).

14. הדרך בה על בית המשפט לילך בעת גזירת דינו של נאשם אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר תיקון 113 לחוק העונשין נבחנה והובהרה בשורת פסקי דין מפי בית המשפט העליון. על פי הגישה הרווחת, גם מקום בו הסכימו הצדדים בהסדר טיעון על טווח ענישה, ובכלל זאת מקרה בו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש מסוים בעוד שההגנה חופשית בטיעוניה, יש לבחון את סבירותו של ההסדר במבחן האיזון בהתאם לאמות מידה מקובלות

המעוגנות בתיקון 113 לחוק העונשין (עניין מצגר, פסקה 12 (30.4.2017)).

15. בע"פ 921/17 **אבו זעילה נ' מדינת ישראל** (28.5.2017) (להלן: "**עניין זעילה**") צוין שוב כי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין אינן עומדות בסתירה לגישת האיזון הראוי וכי הערכאה הדיונית מוסמכת ונדרשת לבחון הסדרי טיעון על רקע מתחם הענישה ההולם. בית המשפט אף הבהיר את ההבחנה בין טווח ענישה, המשקף את כוח המיקוח של הצדדים לבין מתחם ענישה המשקף קביעה נורמטיבית של בית המשפט. **בעניין זעילה** דחה בית המשפט את הטענה לפיה שגה בית המשפט המחוזי משקבע מתחם ענישה שתקרתו גבוהה מהעונש שהוסכם שהמדינה רשאית לטעון לו, וציין כי קבלת הטענה מסוג זה משמעה שלילת שיקול הדעת של בית המשפט, והיא מנוגדת להלכה הפסוקה. ראו עוד ע"פ 2745/18 **אבו שארב נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (8.8.2018), וע"פ 1548/18 **תום נתנאל גיא נ' מדינת ישראל**, פסקה 18 (23.11.2018).

16. בראי המפורט, עניינו של הנאשם ייבחן לפי תיקון 113 לחוק העונשין, ולפיו אף יקבע העונש אשר ייגזר עליו, בשים לב לטווח הענישה המוסכם, ולאחר בחינת סבירותו.

17. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. כידוע, עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס, ובאות להגן על ערכים בסיסיים וחשובים למרקם החברתי במדינה. מביצוען של העבירות נפגע ערך השוויון והאמון, ופעמים רבות יש בהן כדי לגרום לנזק ממשי לקופה הציבורית, ובכך לכל אחד ואחת מאזרחיה, ובפרט לציבור הנשען על השירותים הציבוריים. בביצוע העבירות יש אף כדי להביא לשיבוש הפעולה התקינה של מנגנון המסים. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה, וקיים פיתוי גדול לבצען. בכל הנוגע לעבירות המערבות הוצאה ושימוש בחשבוניות כוזבות הדברים אף מקבלים משנה תוקף וחומרה (ראו: עפ"ג (ת"א) 6968-02-17 **משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א** (24.4.2017) (להלן: "**עניין משהראוי**").

18. בשים לב לביצוען הרצוף של העבירות, ומשהצדדים לא טענו אחרת, מתחם הענישה יקבע ביחס לכלל העבירות כאירוע. מבחינת נסיבות ביצוע העבירות עולה כי המדובר בעבירות רבות (117 במספר ועבירה של ניהול ספרי חשבונות כוזבים) אשר בוצעו בשיטתיות, תוך תכנון ועל פני תקופה ארוכה בת שנתיים וחצי, במסגרתן עשה הנאשם שימוש ב-9 פורמטים שונים של חשבוניות כוזבות בתחום, תוך "פיזור סיכונים", ובכך מימד לחומרה. בכל עת יכולים היו הנאשמים לחדול מלבצע את העבירות ולהפסיק להשתמש בחשבוניות כוזבות כתשומות בדיווחי הנאשמת, אך לא פעלו כאמור. לצד זאת, ובאופן ממתן במידת מה, יש לתת את הדעת לסכום המס שנגזל מהקופה הציבורית מהמעשים בסך 195,000 ₪, שהגם שאינו מבוטל, אינו מהגבוהים ביותר.

19. שקלתי את טענת ההגנה לפיה החשבוניות הכוזבות כיסו שירותי שב"ן שניתנו, וכי המאשימה לא בדקה טענה זו של הנאשם אשר עלתה עוד בזמן החקירה, הגם שניתן היה לבדקה בקלות, אך אינני מוצאת שיש בכך כדי להביא לשינוי ממשי לקולא בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות במקרה זה. כזכור העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים הן עבירות על חוק מע"מ, שעל פי הוראותיו רשאי עוסק לנכות מס תשומות רק על בסיס חשבונית מס שהוצאה לו כדין על פי סעיף 38 לחוק (להרחבה ראו רע"פ 9008/01 **מדינת ישראל נ' א. מ תורג'מן** (20.3.2004) ורע"פ 5718/05 **דני אוליבר נ' מדינת ישראל** (8.8.2005), לגישה נוספת ראו עפ"ג (ת"א) 47301-01-14 **רשות המסים נ' פ.מ.מ** (16.6.2014)). כך או כך, במקרה זה אף אין הסכמה כי החשבוניות הכוזבות התקבלו בהמשך לקבלת שירותי שב"ן.

20. בנוסף, אינני מוצאת ליתן משקל לקולא לעובדה המוסכמת לפיה הנאשם בדק את החברות על שמן קיבל את החשבוניות הכוזבות, ואת קיומו אישור ניהול ספרים בעניין. יש לזכור כי הנאשם הודה בהיות החשבוניות חשבוניות כוזבות וכי קיבל אותן מקרדיש תמורת עמלה, ומשאלה הם פני הדברים, אין לבדיקה מסוג זה כל נפקות לקולא, והיא רק מעידה על מידת התחכום שבמעשי העבירה. בראי כלל המפורט לעיל ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה איננה מבוטלת, גם אם אינה ברף הגבוה.

21. מבחינת הענישה הנוהגת עולה כי בדרך כלל מדיניות הענישה בסוג עבירות זה היא מחמירה, ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית. על פי פסיקת בית המשפט העליון, לאור הערכים המוגנים החשובים הנפגעים מעבירות אלה ולאור חשיבות ההרתעה, דרך המלך בסוג זה של עבירות ובהיקפים ממשיים היא לגזירת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריא (רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018) (להלן: "עניין יצחקי"). רק בנסיבות מתאימות ומיוחדות נגזר עונשם של נאשמים למאסר לריצוי בעבודת שירות. כפי שצוין לעיל, לאורך השנים מצאו בתי המשפט חומרה מיוחדת בעבירות המערבות שימוש בחשבוניות כוזבות, ואלה הוגדרו לא אחת בפסיקה כ"אבי אבות הטומאה" (עניין משהראוי). להלן יפורטו דוגמאות לעונשים שנגזרו על מבצעי עבירות דומות:

· רע"פ 4987/18 אבו סעיד נ' מדינת ישראל (28.6.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו ב 15 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין על בסיס חשבוניות כוזבות על שם חברות שונות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 418,490 ₪, ותוך שהסתתר תחת זהותו של אחר שנרשם בכזב כמנהל החברה. מתחם עונש המאסר נקבע בין 9-15 חודשי מאסר בפועל. המחלל לא הוסר. על המבקש נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

· רע"פ 5938/18 אסרף נ' מדינת ישראל (16.8.2018), שם הורשע המבקש על פי הודייתו בניכוי מס תשומות שלא כדין, בחלק מהמקרים על סמך חשבוניות כוזבות, במטרה להתחמק מתשלום מס בסך 352,522 ₪, לצד עבירות נוספות. מתחם עונש המאסר נקבע בין 6 ו- 18 חודשי מאסר. המבקש לא הסיר מחללים. על המבקש נגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 40,000 ₪ ומאסר על תנאי. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שהגיש המבקש נדחתה.

· רע"פ 1238/19 אחדות נ' מדינת ישראל (27.2.2019), שם הורשע המבקש על יסוד הודייתו בביצוע עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין, הוצאת חשבוניות כוזבות וזיוף פנקס, הכל במטרה להתחמק מתשלום מס בסכום כולל של כ- 317,000 ₪. מתחם העונש נקבע בין 5 ו- 14 חודשי מאסר בפועל. על המבקש אשר הסיר באופן חלקי את המחלל (נותרו 200,000 ₪ שלא הוסרו) נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

22. בעת גזירת העונש לנאשם שקלתי גם את העונשים שנגזרו על נאשמים נוספים בפרשה אליהם הפנתה הסנגורית, כמפורט להלן:

· ת"פ (ת"א) 59141-06-19 מדינת ישראל נ' רינק (28.7.2020), שם דובר בנאשמת אשר ניכתה מס תשומות המבוסס על חשבונית כוזבת שקיבלה גם היא מקרדיש וללא אסמכתאות בסך 494,022 ₪, וניהלה ספרי הנהלת חשבונות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס, ואף הוציאה חשבוניות כוזבות שהמע"מ בגין בסך של 74,418 ₪ לאחרים אשר ניכו את מס התשומות הגלום בהן, תמורת עמלה (גם הנאשם בעניינו

ניכה חשבונות כוזבות על שמה). באותו מקרה קבעתי מתחם ענישה שבין 6 ו- 20 חודשי מאסר, ועל הנאשמת על נסיבותיה האישיות המורכבות, נעדרת עבר פלילי ואשר הודתה בביצוע העבירות אך לא הסירה את מחדלי כתב האישום, גזרתי 8 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד קנס בסך 20,000 ₪ ומאסר על תנאי ת"פ (ת"א) 16685-09-16 **מע"מ מס קנייה ומע"מ תל אביב נ' ממנ** (23.9.2020), שם דובר בנאשם אשר ביצע עבודות מבלי שנרשם כעוסק ודיווח על עסקאותיו ונמנע מניהול ספרים כנדרש על פי חוק במטרה להתחמק מתשלום מס. כנגד העסקאות שביצע מסר חשבונות פיקטיביות על שם אחר ללא ידיעתו, אותן רכש מקרדיש תמורת עמלה. הנאשם מסר ללקוחותיו חשבונות פיקטיביות כאמור בסך 1,415,585 ₪ שהמע"מ בגינם 204,283 ₪, והם ניכו אותן כתשומות. מתחם העונש נקבע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר הודה והסיר את המחדלים, לאחר שקילת נסיבותיו האישיות וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, נגזרו 4 חודש מאסר בעבודות שירות, לצד קנס בסך 10,000 ₪ ומאסר על תנאי

23. לאחר סקירת כלל המפורט לעיל, מתחם עונש המאסר יקבע בין 3 ו-14 חודשי מאסר, כשהעונש אליו הגבילה עצמה המאשימה נמצא בגדרי מתחם הענישה ואף בחציו התחתון. אשר למתחם הקנס, בראי נסיבות ביצוע העבירות וחשיבות הטלת קנסות על מבצעי עבירות מהסוג דנן המבוצעות ממניע כלכלי, בשם לב לערכים המוגנים שנפגעו, ולצד זאת למצבו הכלכלי של הנאשם, מתחם הקנס יקבע בין 8,000 ו- 18,000 ₪.

העונש ההולם לנאשם

24. במקרה דנן לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה אשר נקבע. הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה לביצוע העבירות וחסך בכך זמן שיפוטי יקר ועובדות אלה יזקפו לזכותו. הנאשם הוא יליד 1971, אב ל-10, אשתו בהריון, והוא סב ל-10 נכדים. אביו של הנאשם נפטר לפני כחודשיים, והוא אף מטפל וסועד את אמו הנכה. נתתי דעתי לטענת הנאשם על אודות הקושי והמשבר המשמעותי שחוזה בעקבות פרשה הקשורה לקהילה החרדית אליה השתייך, בעקבותיה משפחתו והוא עזבו את הקהילה לאחר 10 שנים, ובשל כך אף נותק הקשר עם בתו, על הקושי הכרוך בכך.

25. בעת קביעת עונשו של הנאשם שקלתי את העובדה שהנאשם לא הסיר את מחדלי כתב האישום כך שלא ניתן לזקוף לזכותו את תיקון הנזק שגרם לקופה הציבורית במעשיו. כידוע להסרת המחדל קיימת משמעות רבה בין שיקולי הענישה לקולא, משיש בה כדי להביא לתיקון הנזק שנגרם מביצוע העבירות בפן הכספי, ובמקרים מתאימים היא עשויה ללמד על חרטה ונטילת אחריות אמיתית (רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)).

26. בחנתי את **ת/1**, גיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם המלמד על קיומן של הרשעות קודמות, גם אם כאלה שהתיישנו, בעבירות מן העניין מתחום המס והמרמה. בנוסף נתתי דעתי לכך שהנאשם הורשע בהליך פלילי נוסף בעבירות דומות ונוספות בבית המשפט המחוזי במסגרת ת"פ 66313-12-15 לאחרונה, כשתקופת ביצוע העבירות שם קודמת לתקופה הרלבנטית בעניינו, ובעניינו תלוי ועומד ערעור שהגיש לבית המשפט העליון ביחס להכרעת הדין וגזר הדין (ע"פ 6182/20). בנסיבות המתוארות מובן כי יש חשיבות להשתת ענישה ממשית על הנאשם, תוך תקווה שיהיה בה כדי להביא להרתעתו מפני ביצוע עבירות נוספות. אזכיר אף את חשיבותה הכללית של ההרתעה בסוג זה של עבירות, בדמות הרתעת היחיד והרתעת הרבים, וכי על פי פסיקת בית המשפט העליון, האינטרס הציבורי בעבירות אלה מקבל בכורה על פני נסיבות אישיות (**עניין יצחקי**).

27. לצד האמור, שקלתי את טענת ההגנה בדבר חלוף הזמן, ואת טענות הנאשם כי השתקם בשנים האחרונות, וכן את דברי מעסיקו מר טיבי בעדותו בה פירט על אודות הצלחתו של הנאשם בעבודה והתנהלותו

החובית. יש טעם בטענת הסנגורית לשיהוי וחלופי זמן במקרה דנן, ולעיניו הדין שבכך לנאשם, משלא ניתן הסבר מטעם המאשימה מדוע כתב האישום בתיק זה, אשר חקירתו התנהלה בשנת 2013, הוגש רק בחודש נובמבר 2018, וזאת לאחר שבוצעו השלמות חקירה מעטות רק בשנת 2016. כידוע, על פי סעיף 40א(10) לחוק העונשין רשאי בית המשפט לשקול שיקולי חלופי זמן בעת קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם.

28. בפסיקה נקבע לא אחת כי שיהוי בהגשת כתב אישום יכול להביא להקלה ממשיית בעונש (ע"פ (מרכז) 57577-02-19 **ילדרים נ' מדינת ישראל** (21.11.2019) והפסיקה המוזכרת שם, ע"פ 4603/17 **אדרי נ' מדינת ישראל** (16.7.2019) פסקה 33, ע"פ 7989/17 **דשקוב נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) פסקה 17). שיקולי שיהוי וחלופי זמן אף יכולים להביא לקביעת עונש לריצוי בעבודות שירות בנסיבות מתאימות, חרף הכלל לפיו בסוג זה של עבירות דרך המלך היא לגזירת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה (ראו גם: עפ"ג (ת"א) 6117-09-16 **פרי נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה** (14.12.2016), הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128 הבניית שיקול הדעת המשפטי בענישה), התשע"ו-2016 מיום 27.6.2016, ועפ"ג (ב"ש) 68947-07-19 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (18.11.2020)). בקשר לחלופי הזמן ולשיהוי יש לתת את הדעת גם לכך שאפקטיביות ההרתעה שבענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריה לאחר שנים ארוכות נפגעת, ומוגבלת גם ביחס להרתעת הרבים.

29. בעת מיקום הנאשם בגדרי מתחם הענישה יש אף לשקול את טענותיו למחדלי חקירה, העובדה שלא נערך עימות בינו לבין מוציאי החשבוניות הכוזבות הגם שביקש להתעמת עמם, כשבעניינם של חשודים אחרים נערך עימות, וכי לא נבדקו טענות שהעלה בחקירה באשר לשירותים שניתנו בגין החשבוניות, הגם שניתן היה לערוך את הבדיקה בקלות. משהנאשם בחר להודות בביצוע העבירות בנסיבותיהן המפורטות בכתב האישום, משמעות הטענות מוגבלת, ואינני סבורה שיש בהן כדי להביא באופן אוטומטי להקלה בענישה. טענות ההגנה יבואו בין שיקולי במידה מתאימה לצד הטענה לאפליה מפי הנאשם בכך שבעל חברת פרסום מלין, שבין היתר בגין ניכוי חשבוניות כוזבות על שמה הורשע הנאשם, לא נחקר באזהרה.

30. בראי המפורט לעיל, ובכלל זאת בהתחשב במשבר שעבר הנאשם ונסיבותיו המורכבות, בשיהוי וחלופי הזמן, ומבלי להעלים מעברו הפלילי ומכך שלא הסיר את מחדלי כתב האישום, מצאתי לגזור את דינו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה שנקבע אך לא בתחתיתו - ולריצוי בעבודות שירות, לצד קנס ומאסר על תנאי. על הנאשמת שאיננה פעילה יגזר קנס סמלי.

31. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

על הנאשם 2:

א. מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, ת"ד 81, רמלה. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 28.2.2021 במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, רמלה בשעה 8:00. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות וכן כי יתכנו שינויים במקום ושעות העבודה.

לא מצאתי להורות על ריצוי עבודות שירות למשך 6 שעות יומיות בלבד, גם לאחר שבחנתי את נסיבותיו של הנאשם, ומשכך ירצה את עבודות השירות למשך השעות הרגילות הקבועות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע

על פי חוקי המס.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון ביום 15.2.2021.

לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

על הנאשמת 1 שאינה פעילה: קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"א, 24 ינואר 2021, במעמד הצדדים.